

אם יש מילה אחת שיכולה לאפיין במדויק את אדריכלות שנות האלפיים, הרי היא "בילבול". מצד אחד יכולות עיצוב בלתי מוגבלות המתאפשרות בשפע על צג המחשב המטייל איתנו בנייד לכל מקום, ומצד שני – כמיהה נוסטלגית למשהו יציב ואישי – משהו אמיתי ששייב לנו את הזהות האבודה בתוך המציאות הגלובלית שאיבדה – לדעת את "חודיותה".

קצת לפני כן התרחשה שיבה אל השפיות המודרניסטית של שנות השלושים כ"ריסטארט" מתבקש, לאחר שלושה עשורים שבהם ה"פוסט-מודרניזם" הצעקני עד כאב הזריע את העולם בפנטזיות חסרות פשר שביטאו אספירציות מודחקות, הן של אדריכלים והן של הלקוחות. והתוצאה לא איחרה לבוא – מרבית הבתים שתוכננו בעשור הראשון של המאה העשרים ואחת התאפיינו באובססיות לקובייה.

אלא שבניגוד למודרניזם שהתבסס על רציונל תיאורטי איתן, שבו לצורה יש זיקה הדוקה לפונקציה, בהעדר פונקציה מוגדרת, הקובייה נותרת אנונימית וחסרת מבע. הסיטואציה הפרדוקסלית הזאת מרוקנת את האדריכלות מכל תוכן רציני, אך מהווה במקביל אתגר יצירתי למעצבי הפנים המנסים להלביש את המבנה במבע אישי.

הדבר בולט כבר עם הכניסה לבית, כאשר גוף התאורה הקווי התלוי מעל פינת האוכל מעניק לחלל נוכחות עיצובית, שאגב לי הוא הזכיר משחקים מן העבר – "חמש מקלות", סולמות שהיינו מטפסים עליהם למקומות גבוהים שאסור... או ריקוד הורה. על חלק מהקירות הלבנים הודבקו תמונות של ערי עולם, כדי שישרו על החלל צורניות מרחבית. הצבעים והחומרים נבחרו בקפידה כך שיהלמו הן את רצונו וטעמו של כל אחד מהמשתמשים, והן את מסגרת הקו העיצובי, ה"משחק" במרווח שבין פתיחות חללית לאינטימיות תפקודית.

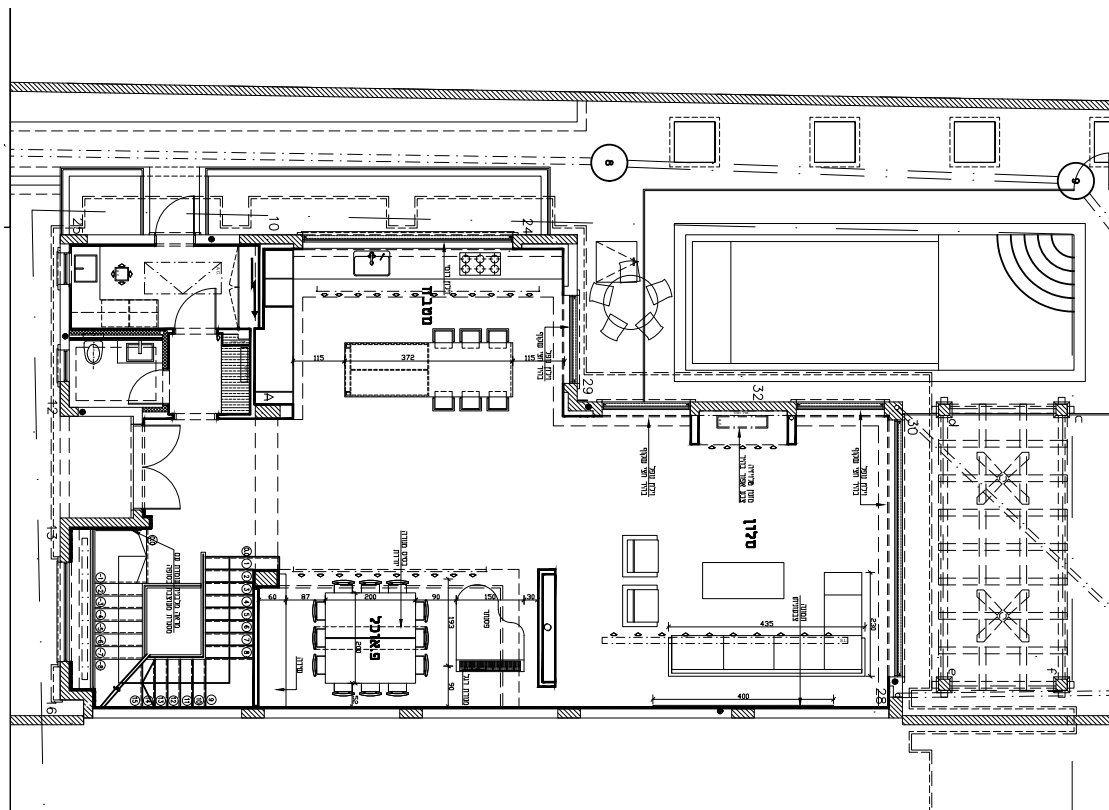

הבית הקובייתי המוצג כאן היה יכול להיבנות בכל מקום, החל מרמת השרון וכלה ברמת הגולן. בית שקט ומרווח המנצל את מלוא זכויות הבנייה שניתנות לו על פי הנחיות התב"ע, שאגב, כמעט שאינה משתנה ממקום למקום, משום שהיא מוכתבת על ידי חוק התכנון והבנייה, למעט מקרים שבהם הקשר בין הון לשלטון מכתוב את התנאים. לא צועק, לא מתבלט במיוחד, ולא מתבדל.

במצב שכזה, כניסת המעצבת לנעלי האדריכל הייתה קלה יחסית, אם כי לא נטולת אתגרים. "קיבלתי מבנה נוקשה וקר, והמשימה הייתה להכניס בו "רוח חיים". אני אישית גדלתי בקיבוץ ותחושת המרחב טבועה מן הסתם בדרך החשיבה שלי כמעצבת. השאלה ששאלתי את עצמי כשנשכרתי (אגב, לא בפעם הראשונה) הייתה כיצד אני מיישבת את התפישה האישית הזאת עם הצורך המוצהר של הלקוח באינטימיות. התשובה הכמעט אינסטינקטיבית שלי הייתה שימוש בקווים קלילים ושובבות משוחררת מסטיגמות עיצוביות. הרגשתי שהבית הקשוח זקוק לקצת גמישות רעיונית וכן – גם למעט הומור תכנוני שיעניק לו תחושת חום ביתית."

הרעיון מתבטא, בין היתר, בקיר הסגול שמאפיין בנועזות שובבית את מרבית החלל הציבורי בקומה העליונה, אך עדיין מאפשר לכל אחד מחדרי השינה ביטוי ייחודי שמאפיין את בעליו. אגב, בעל הבית עצמו מקבל ביטוי "ספיישל" בתכנון המדפים בקומת המרתף – מעין בר החורג באופן הפגנתי מגבולות הקיר, ומנסה בדרכו האלגנטית לפרוץ את המסגרת."

עיצוב פנים: אלה אורן.
אדריכלי המבנה: דן והילה ישראלביץ אדריכלים.

שעון המבטא את זמן הארוחות, נשים רוקדות הורה, וילדים משחקים ב"חמש מקלות" - היוו השראה לעיצוב פינת האוכל.
בשרטוט: תוכנית קומת קרקע.

A clock announcing meal time, women dancing Hora, and children playing five sticks - inspired the design of the dining area.
Sketch: Ground floor plan.

חלוקה לאזורי תפקוד מוגדרים בחלל הפתוח, תורמת לתחושת שייכות.
 בעמוד זה: אי-רב-תכליתי במטבח.
 בעמוד השמאלי: מבט מהמטבח לכיוון פינת האוכל והמדרגות.

The functional division of wide space contributes to a sense of belonging.

Right page: The multi-purpose kitchen island.

Below: A view of the dining area and stairs from the kitchen.

צילום: אורי טיוון

למעלה, מימין: המרתף.
למטה: בר משקאות פורץ את גבולות הקיר בחדר המשפחה במרתף.
למעלה, משמאל: ספת רביצה אדומה מחממת את הסלון.
בעמוד השמאלי: עץ הזית ממוסגר בדלת הכניסה – האיכויות האדריכליות של המבנה מגויסות לחימום תחושת הפנים באמצעות חלוקה פונקציונלית לאזורים.

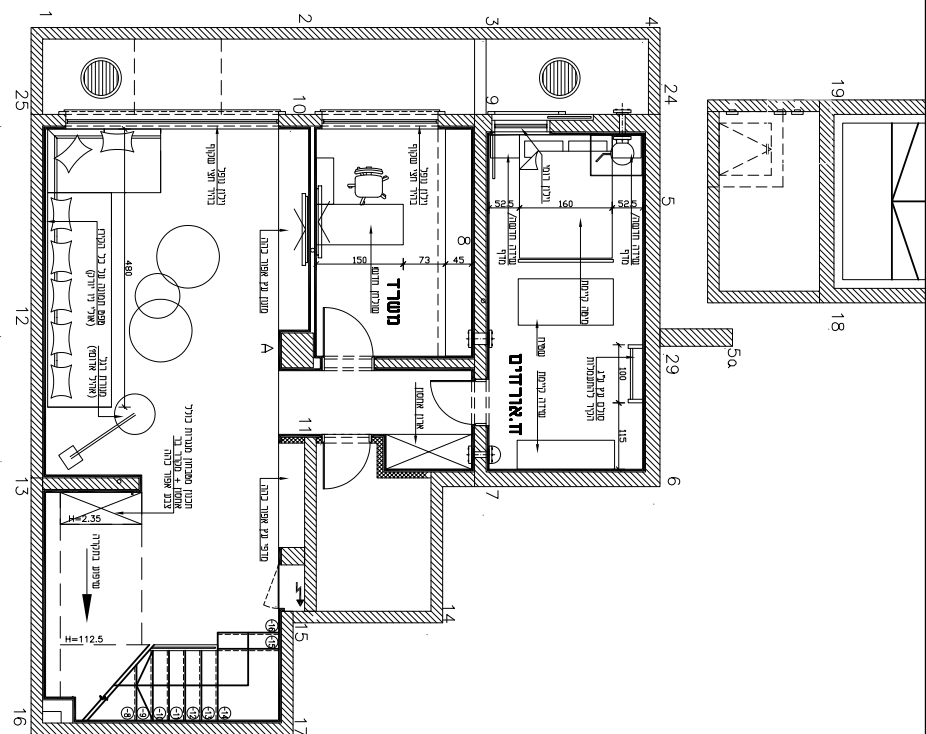

Above: An olive tree framed by the entrance door - the architectural qualities of the building are warmed by the interior design.

Right page, top left: Red sofa adding warmth to the living room.

Right page, top right: Intimate family room in the basement.

Right page, bottom: The bar in the basement pushes the boundaries of the family room wall.

בעמוד הזה: קיר סגול מחמם את קומת חדרי השינה, אך מאפשר לכל דייר לבטא את שאיפותיו בחדרו.
למטה, מימין: מבט אל האזור המשותף בקומה העליונה.
למטה, משמאל: חדר ארונות מרווח צמוד לחדר השינה של ההורים.
בעמוד השמאלי: פוסטר של גשר ברוקלין - צורניות סוערת, מעל מיטת ההורים.
בשרטוט: תוכנית הקומה העליונה.

צלום: אורי סיון

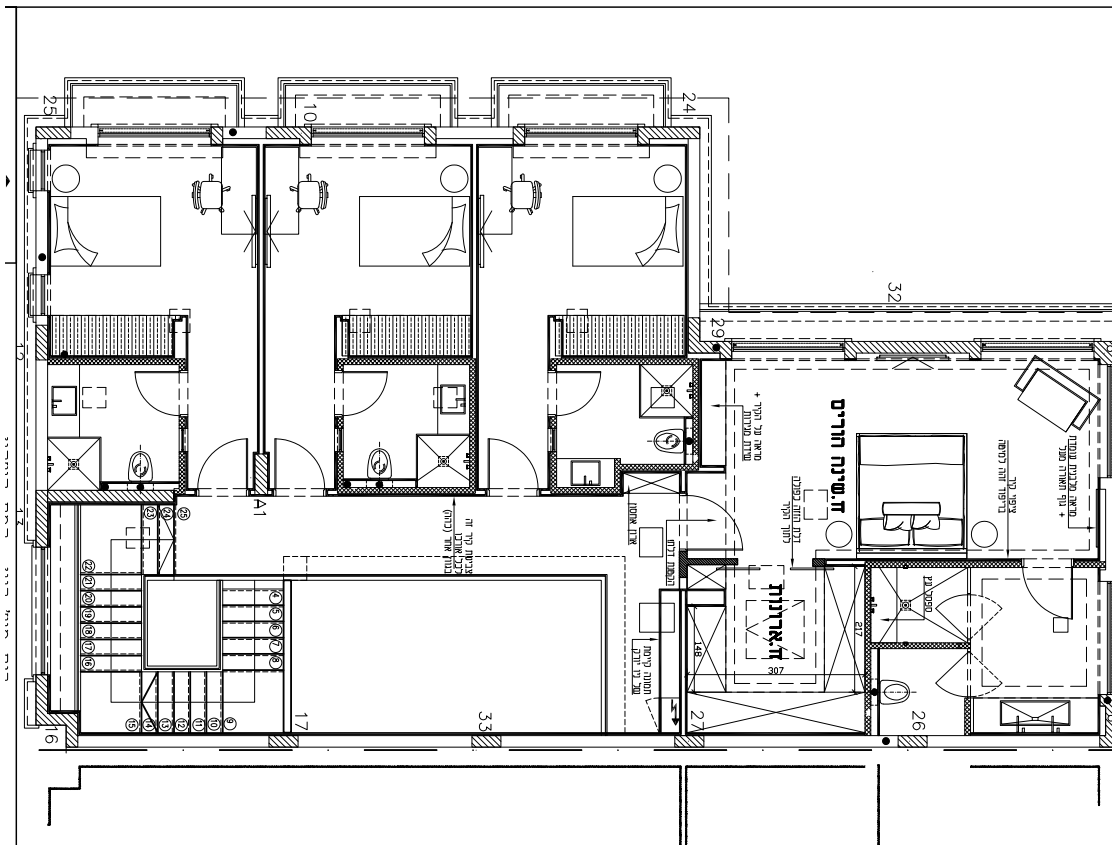
Top left and bottom right: Purple wall ending with a representation of Hora dancing, adds warmth to the upper bedroom floor, while allowing each user to express his aspirations in his own room.

Between pages: Spacious walk-in closet attached to the master bedroom.

Left page: Poster of Brooklyn Bridge - evocative content above the bed.

Drawing: The upper floor plan.

warm smile
anonymous cube

If one word could accurately sum up the architecture of the 21st century, it would be “confusion”. On one hand, unlimited design capability enabled on the smart screen that travels everywhere with us, and on the other – a nostalgic yearning for something personal and stable, to reconnect with our unique identity - gone missing in the global reality.

Previous to this was a return to the Modernist sanity of the 30s’ with the act of a restart after three decades of painfully Post-Modern shrillness, which flooded the world with the meaningless fantasies of architects and their clients, both screaming out their suppressed aspirations.

Results weren’t long in coming – most houses designed in the first decade of the 21st century were characterized by an obsession with restrained cubes.

However, in contrast to Modernism, which was based on a firm theoretical rationale whereby form is faithfully bound to function, the cube, lacking any defined function, remains anonymous and expressionless.

The cube-shaped house presented here could have been built anywhere, from Ramat Hasharon to Ramat Hagolan. A quiet, spacious house that maximized the building rights granted by master plan guidelines, which by the way barely change from one place to another, since they are determined by the Planning and Building Law.

In this situation it was relatively easy for the designer to put herself in the architect’s shoes, although not without challenges.

“I was given a cold, hard structure and felt my main task was to imbue it with warm vitality. I grew up on a kibbutz and a sense of spaciousness was intrinsic to my way of thinking as a designer.

Alejandra Oren

The question I asked myself was how to reconcile my personal aspiration for freedom, with the client’s declared need for intimacy.

“I felt that this severe looking house needed a little conceptual flexibility – and some design humor to give it a home-like sense of warmth. An almost instinctive answer was to mark a focal point with stigma free lines.

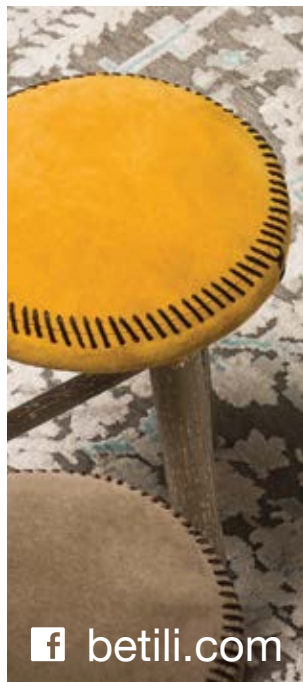
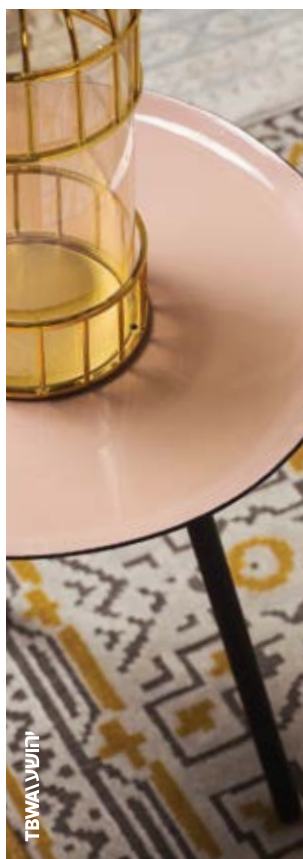
“This stands out especially when entering the house and a linear lighting fixture above the dining area gives the space a presence, reminiscent of my childhood games – five sticks, ladders we used to climb to high, forbidden places... and Hora dancing.

“On some of the white walls I put pictures of world cities to give significance to rooms lacking identity. For this, colors and materials were carefully chosen to suit the different users’ - ‘going with (aspirations) and feeling without’ in the spatial openness and functional intimacy.

“This is clearly expressed in the balance of relations between the purple wall on the living room floor, while allowing each bedroom to be decorated according to its owner’s personal choice. Within this frame, the house owner was given special attention, letting him influence the design of shelves in the basement – a type of bar that deliberately deviates from wall limitations, an elegant successful attempt to think out of the box.

Interior Design: Alejandra Oren.

Architect: Dan and Hila Israelevitz

"ההשראה מביאה מקומות רחוקים אליך הביתה"

שיר תימור
מעצבת פנים

30% הנחה על כל השטיחים והריהוט המשלים

ירושלים **עברנו!** פייר קניג 20 פינת רחוב בן דוב | ר"ג ב"ב דן דיזיין סנטר, הלח"י 2 | באר שבע Design+ (השדרה השביעית) ראשל"צ א.ת.ח. האצ"ל 2 | רחובות ביל"ו סנטר מעל הסופר-פארם | סגולה פ"ת חיים סוטין 4 | חיפה חוצות המפרץ נתניה מרכז סיטי (BIG), פולג | אשקלון פאואר סנטר סילבר | כרמיאל מתחם ביג | אילת* האורגים 4 א.ת. | OUTLET בית חרות כביש החוף

שירות לקוחות: 03-9536536

מחלקת פרויקטים ואדריכלים: תמי דיקמן tami-d@efdesign.co.il

בתוקף עד ה-31.1.18 או עד גמר המלאי, הראשון מביניהם | ההנחה ממחיר מחירון על הפריטים המשתתפים במבצע | בכפוף לתקנון | ט.ל.ח.